

ת"ד 452/07/13 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר פריבין

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 13-07-452 מדינת ישראל נ' פריבין
תיק חיזוני: 51-4552/13

בפני	כב' השופט אל' אונשי
מאמינה	מדינת ישראל
נגד	אלכסנדר פריבין
נאשם	

הכרעת דין

מבוא:

1. נגדי הנאשם הוגש כתוב אישום לפיו ביום 10.05.2013 בשעה 09:15, או בסמוך לכך במושב אחיטוב, נהג הנאשם רכב מס' סגור מותוצרת מ.א.ן מ.ר. 15-621-46 ברוחב הדקל, בכביש גישה בין משק 93, 94. הנאשם חhana את המשאית מצד ימין של כביש הגישה, וזאת בצד לפrox סחורה. למקום הגיעו הולכת רגל אשר נגשה לנאים וביקשה ממנו שיזז את המשאית שחסמה את הכניסה להצרא, הנאשם סגר את החלון והחל בניסיונה קדימה. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש בכך שלא שם ליבו בדרך, לא הבחן בהולכת הרجل החל בניסיונה ופגע עם חזית רכבו בהולכת הרجل. כתוצאה מההתאונת נחבלה הולכת הרجل חבלה של ממש אושפזה בבית החולים אילוב, עברה 2 ניתוחים במהלך נקבעו שני הגפיים התחתונות.

2. הוראות החיקוק בהם הואשם הנאשם:

א. נהיגה בקלות ראש - עבירה בכנגד לסעיף 62 (2). בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (סמל סעיף 2011).

ב. גריםת חבלה של ממש - עבירה על תקנה 38 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

ג. גריםת תאונת דרכים בה נחבל אדם ונגרם נזק - עבירה בכנגד לסעיף 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה.

המענה לאישום:

3. הנאשם באמצעות ב"כ מודה שהוא במקום בזמן, מודה שהוא שם לצורך פריקת סחורה, מודה כי שוחח עם הולכת הרجل ואחר כך החל בניסיונה קדימה, הבהיר נהיגה ברשלנות ובקלות ראש ופגעה בהולכת הרجل, והבהיר מתוך חוסר ידיעה, כי כתוצאה מההתאונת נגרמה להולכת הרجل חבלה של ממש. כמו כן כפר בכל הוראות החיקוק. לגבי עדים, הסכים להגשת עדות הנגעת ללא שימושה. כן

ביקש לזמן את הרופא לעניין הגורם לפגיעה.

ראיות המאשימה:

4. **עד תביעה מס' 1 אופיר ויס-רס"ב** - לשכת בוחנים מרחב שרון, הגיע לזירה בסמוך לתאונת

ובחן אותה, במהלך עדותו הוגש: **ת/1**, חקירת הנאשם מיום 13.05.10, **ת/2**, חקירה נוספת של הנאשם מתאריך 13.05.10, **ת/3**, דוח הצבעה, **ת/4**, סקיצות, **ת/5**, 3 סקיצות, **ת/6**, תרשימים תאונת דרכיהם, **ת/7**, דוח בוחן, **ת/8**, דסקית טכוגרפ, **ת/9**, סרטון מצלמת אבטחה, **ת/10**,لوح צלומים, **ת/11**, זכ"ד שדה ראייה, **ת/11**, מזכיר דוח צפיה (נרשם בטיעות פעמיים ת11), **ת/12**, מזכיר תפיסת טכוגרפ. **ת/13**, עדות המעורבתת **ת/14** סקיצה שערכה המעורבתת.

5. בוחן התנוועה קבע בת/7 דוח בוחן תנועה על ת"ד, בין היתר כי מגן אויר נאה, ראות טוביה שטח פרטיא בין 2 המשקים, אספלט יבש תקין עם שכבות חול מעלי. שדה ראייה פתוח מקום כתמ הדם למרחק של 17 מטר קדימה עד הצומת. הרכב נבדק והינו תקין, דיסקית הטכוגרפ שנטפסה לא פוענחתה, עקב עדיבת המשאית את המקום ומהירותה הנמוכה. בשאית לא נמצא ממצאים ונזקים. עקב החזות המשאית מהמקום וחוסר בממצאים ברורים לא נקבע בוודאות מנגנון התאונת. על סמן **ת/11** ניסוי שדה ראייה שנערך, הולכת הרגל העומדת בכביש מתחת לחלוון המשאית, מתגללה לנוג לאחר שטרכחת למרחק של לפחות מטר אחד משמאלי. בוחן התנוועה לא נמצא כל גורם בדרך או במשאית העולול לגרום לתאונת. ע"פ **ת/11** דוח צפיה סרט האבטחה, בשעה 08:22:31 הולכת הרגל מגיעה בהליכה ליד דלת המשאית (מגיע מקדמת המשאית), בשעה 08:22:34 חוזרת בהליכה מלפנים חזית המשאית, בשעה 08:22:36 המשאית נוסעת קדימה, בשעה 08:22:40 אדם אחר מתקרב למקום האירוע, לאחר מכן הגיעו מספר אנשים נוספים.

6. מת/13 הודיעתה של הולכת הרגל עולה שבועה 09.30, רצתה לצאת עם הקולנועית, למיכולת אף הייצאה מהחצר הייתה חסומה ע"י משאית. מצינית שיש רק יציאה אחת מהחצר, יצאת ברגל ושותחה עם נוג המשאית שישב במשאית. מצינית שהחלוון היה קצט פתוח והוא עמדת כמטר מהחלוון, דפקה על הדלת והוא פתח החלוון, שאל לרצונה, ביקשה שיזוז אחורה או קדימה כדי שתוכל לצאת עם הקולנועית. לדבריה נוג המשאית לא ענה לה, והיא אמרה לו שהיא מתרחקת ע"מ שיזוז מהמקום. היא זהה לבית של אהרון לצד השני של השביל, היא לא זכרת אם הספיקה להתרחק מהמשאית כפי שתכננה, לפטע שהוא פגע בה, היא לא יודעת איזה חלק של המשאית פגע בה, ולא لأن העיפאוןמה. נמסר לה שפעה לכיוון מזרחה כיוון הבית של אהרון. עברה ניתוחים וכרכרו רגליה. מסרה שביד' בכניסה לא עומדות משאיות, אלא הן עומדות בפנים לכיוון המחסן. היא הגיע לנוג המשאית דרך החלק הקדמי מצד ימין ולא מאחורה. ולשאלה כמה זמן עבר מהשייה של עם נוג המשאית עד לתאונת מסרה "זה היה בירגע" (**ת/13 עמ' 3, שורה 7**).

7. בעדותו חזר העד על הפעולות שביצע בחקירת התקיק. הקריאה מדווח הצבעה **ת/3** שהנאשם העמיד את המשאית בכביש אנכי שבין 2 הבתים הפרטיים בכביש הראשי ובפעם האחרונה ראה את הולכת הרגל שעמדה בכביש משמאלי למשאית שעמדה בצד ימין של הכביש, לאחר מכן נסע קדימה ופנה שמאליה לרחוב הדקל עוצר אחרי כ-10 מ' ולאחר כמה דקוק המשיך בנסעה למקום אחר ושם נוצר עמו קשר והתבקש לחזור.

.8. **בחקירה נגדית** נחקר לגבי ת/7 דוח בוחן, מצין כי אכן המדבר בזירה סטנדרטית מאחר והזירה השתנה (עמוד 6 שורה 6). מסר כי אינו יכול לקבוע את מגנון התאונה באופן חד משמעי (עמוד 6 שורה 11). לאחר ש核实 את כל חומר הראיות המליץ על הגשת כתוב אישום בגין חוסר זירות וגרימת חבלה של ממש (עמוד 6 שורות 15-16). מסביר שישנו הבדל בין איסוף ממצאים אובייקטיבים, לבין מכלול התקן ש כולל עדויות דוח צפיה מהם הוא מסיק על הראיות (עמוד 6 שורות 29-31). **לשאלה האם חיב להימצא אובייקטיבי המעיד על מגע בין הולכת الرجل למשאית השיב שלא.** שನשאל על סמך איזה ממצא ניתן לקבוע מגע בהעדר ממצא אובייקטיבי השיב שהוא מציג את כל הראיות בתיק ובימ"ש יכול לקבוע (עמוד 7 שורות 12-15). אישר שלא נמצאו טביעות צמיג בכתב הדם.

.9. ענה לשאלות הסגנור לגבי ת/11 מזכיר דו"ח הצפיה ולפיו 3 שנים לאחר שהולכת الرجل הגיעה בהליכה לצד דלת הנהג, היא חזרה אל לפני חזית המשאית ולא נראתה עוד ושתי שנים לאחר מכן המשאית החלה בתנועה קדימה ואחר כך אדם התקרוב למקום ובעקבותיו אנשים נוספים (ע"פ ת/11, 4 שנים לאחר שהמשאית עזבה המקום). כסביר להניח שאנשים נקבעו ברגע שנפגעה. שನשאל האם יכול להיות שרכב אחר פגע בה? משיב שלא קבוע מי פגע בה (עמוד 10 שורה 21).

.10. **לשאלת ב"כ המשימה בחקירה חוזרת** האם יכול להיות שרכב אחר פגע בה? השיב כן, אנו לא יודעים, נהג המשאית הצבע על הרכב שלו שהוא מעורב בתאונה, זה על בסיס דו"ח הצבעה (עמוד 10 שורות 24-26). והבהיר דבריו שהנאשם לא מסר שפגע בה אולם אמר שגם המשאית שמעורבת באירוע.

.11. בהסכמה הוגש **ת/15**, דוח מד"א (עמוד 11 שורה 11) וב"כ הנאשם הודיע שאין לו זמן לעודות את הרופא.

.12. **עד תביעה 2 רס"ל אושרי אלקים, ימת"א שרון**, במהלך עדותו הוגש **ת/16**, דוח פוללה, בעקבות אירוע על תאונה הגיע למקום, סיפרו לו שנאג משאית מ.ר. 15-621-46 בה נהג הנאשם דرس את מרים יוספי שפונטה במסוק לaicלוב, זמן בוחן למקום. בעדותו חזר על קר שערך את דוח את ת/16 שהגיע למקום התאונה אנשים הצבעו על הנהג וה נהג מסר לו את פרטיו. מצין כי המשאית הייתה שם במקום, שנשאל אם הוא יודע ע"י מי נפגעה הולכת الرجل, השיב שהוא הבין אנשים במקום (ואין חולק שגם עדות שמיעה), ומהנהג שמסר לו את המסמכים שהוא הנהג שפגע בה (עמ' 16 שורה 13). אולם הבahir כי הנהג עצמו, הנאשם, לא אישר כי פגע בהולכת الرجل.

.13. **עד תביעה 3 מוחני משה**, היה בסמוך למקום התאונה, במהלך עדותו הוגש **ת/17 סקיצה, ת/18** עדותו במשטרה. מסר שהוא במחוץ 20-30 מטר מהמשאית ליד הדלת, המשאית נסעה, שמע צעקות, יצא החוצה, ראה את הולכת الرجل שוכבת ליד השיחים ומסר שהמשאית נסעה על הרגליים שלה. הוא צרע לעזרה והחל להגיש עזרה. מצין כי מדובר בכביש צר רוחב של משאית (עמ' 17 שורה

(26). ראה את המשאית פונה שמאלה לכיוון היציאה (עמוד 17 שורה 28). ומסר מפורשות כי לא היו רכבים בכביש זהה (עמ' 18 שורה 2).

14. **בחקירה נגדית**, מסר כי רק לאחר שמע צעקות יצא לכביש, למעשה לא ראה מה פגע בגברת, אך ראה אותה ומשאית (עמ' 19 ש' 11-15). לשאלה האם המשאית הייתה רחוקה מהגברת שנפוגעה השיב - **לא**, המשאית יוצאה (עמ' 19 שורה 17-16). המרחק בין המשאית להולכת הרגל שנפוגעה היה 5,6 מ' (עמ' 19 שורה 19). לשאלה האם אפשר שמשאית אחרת פגעה בה, השיב "לא יכול להיות הנסיבות צר המשאית יוצאה, והצעקות היו, לא יכולות להיכנס שם שתי משאיות" (עמ' 19 שורה 18).

15. **בחקירה חוזרת** לגבי מצב התנועה, מצב הרכבים והימצאות רכבים אחרים השיב: "לא היו הוא היה רכב אחד שיוצאה החוצה שום רכב אחר לא היה" (עמוד 20 שורה 4). הוסיף שתי משאיות לא יכולות לעبور שם (עמ' 20 שורה 7). כמו כן מספר שגם משאית ורכב לא יכולים לעבור, כי יש שיחסים במקומם (עמ' 20 שורה 12). חוזר על עדותו שהגיע תוך שניות ואף רואים אותו בצלום שהוא רץ (עמ' 20 שורה 14).

16. **עד תביעה 4 - מיכאל קיביס** במהלך עדותו הגיע ת/19 מזכר שמסר במשטרת, העיד על עבדתו בטכני מצלמות אבטחה, שהוריד את ההקלטה, צרב אותה ושכפלה. לשאלה האם המצלמות עוסקות ברצף השיב - שהמצלמה מזזה תנועה היא מצלמת כל עוד שיש תנועה ואחרי זה מוגדר כ 30 שניות לאחר התנועה (עמ' 22 שורות 14-13). מסר שהדיסק מכיל את האירועים משעה עד שעה כפי שהתקבש עמו' 22 שורות 17-16). הוא זכר שההבדל בין הזמן האמתי לבין ההקלטה שהופיע בצלום, לשאלה האם זמן ההקלטה הוא זמן אמיתי משיב שיש פער של שעה שעתיים (עמ' 22 שורה 25), ואצין מיד הדבר המהווע תשובה לטענת ב"כ הנאשם בסיכון כי יש פער בין השעה בסרט והשעה למציאות.

17. ב"כ הנאשם ויתר על חקירות הרופא (עמ' 23 שורה 9), והוגש בהסכמה **ת/20**, תעוזות רפואיות.
18. טרם פרשת הגנה, דחלה בית המשפט טענת אין להסביר לאשמה וכן בקשה לזמן עדות את עורכת כתב האישום התובעת אליה פינצ'ן.

פרשת הגנה:

19. על מנת לבדוק את גרסת הגנה יש לחזור ולעין בגרסת הנאשם מרגע התאונה ועד עדותם במשפט.
20. ביום 10.05.13 מסר הנאשם גרסה ראשונית במקום האירוע, ולפייה בסמוך לשעה 09.00 נכנס עם המשאית למושב אchipot, החנה המשאית בנסיעה לאחר מכן במקומות בו הוא והחוקר נמצאים, לאחר שהוברר כי המטען עדין לא מוכן, חזר למשאית, ורצה לנסוע כי המשאית מפרקעה להכנסת סחורה, אך "הגעה אישת מבוגרת אמרו לי כבת 80 וביקשה ממני לתת לה לצאת עם האוטו החשמלי שלה של הזקנים מחצר הבית שלה שאודה אני חוסם" (ת/1 עמוד 2 שורות 28-31), אמר שהוא יוצא, יותר לא ראה אותה. מצין שהחלון היה פתוח, לאחר שאמיר שהוא יצא סגר את החלון, היא עמדה מצד שמאל שלו כחצי מטר מחלון הנהג (ת/1 עמוד 2 שורות 33-35). כשהתחיל בנסיעה לא שמע דבר ולא הרגיש דבר. לאחר שהחל בנסיעה פנה שמאלה ועצר אחרי 10 מטרים בשביל להתקשר למנהל לספר לו שהסחורה אינה מוכנה. אך רק כשהגיע לעד הבא במחשב, כ-1 ק"מ ממקום האירוע, דוחה לו על התאונה והתקבש לשוב.

21. עוד טען:

"לא ראייתי להיכן היא הילכה, אני לא חשבתי שהיא תלך קדימה כי מצד ימין של המשאית יש גדר עם שיחים" (ת/1 עמוד 2 שורה 37-38).

"לפי ההיגיון לא היה לה להיכן לילכת קדימה הצד ימין כי המשאית חסמה את המעבר" (ת/1 עמוד 2 שורות 40-42)

"לא ראייתי יותר יותר בצד שמאל ולא בצד ימין חשבתי שהיא התרחקה מהמשאית לא ראייתי אותה מרגע התחלתי בנסיעה קדימה" (ת/1 עמוד 2 שורות 42-46).

שנשאל מדוע לא הסתכל لأن הלכה השיב:

"אבי יודע שבמשאית יש שטח מת ואני מודיע לך. אני לא יכול לוודא לגבי כל הולך רגל שהולך ליד המשאית" (ת/1 עמוד 3 שורות 10-8).

לאחר שצפה בסרטון האבטחה בו נראתה האישה משמאלו ואחר פונה לחזית המשאית והוא נסע קדימה, החוקר אמר לו כי הוא מסיק שפגע בה עם חזית המשאית, הנאשם מסר כי הוא רואה עצמו יוצא מהמשאית אך לא חוזר אליה, בשלב זה נמסר ע"י המתרגם עת/4 שלאור כיוון גלי התנועה של המכונית יתכן שהדבר לא צולם. אך הנאשם מסר שאין ספק שהמשאית נעה קדימה, נשאל כיצד אתה יודע שזו משאית שלך:

"לפי כל סימני מבנה המשאית הרמפה מאחור ולפי שם החברה ...".

"אני מזיהה בוודאות שהוא המשאית שלי לפי הפנים והגוף אני מזיהה שאני מופיע הסרטון בזמן המקרה אני לא ראייתי משאית אחרת של החברה במושב אחיטוב. אחרי כ 15 דקות הגיעו משאית נוספת, אך לא הייתה בישוב בזמן המקרה" (ת/1 עמוד 4 שורות 5-14).

22. בת/2 חקירתו של הנאשם מיום 2.05.13 מסר, שכאשר נגשה אליו האישה החלון היה סגור מזמן העבודה, מנוע לעבוד, היא הייתה נמוכה ולבן היה צריך להתקדם אמצע הגוף והראש לחלון, **היא עמדה בכיביש** (עמ' 2 ש' 12), ביקשה שיזוז, אמר בסדר, סגר חלון והחל בנסיעת קדימה, רדיו לא פעל ולא דיבר בטלפון (ת/2 שורה 16), ולא ראה את הולכת הרجل לאחר שדיברה אותו. כן מסר "**היא בקשה שני אתקדם קדימה. לא חשבתי שהוא יצא בבקשתך קדימה** יעבור בחזית האוטו" (ת/2 שורה 21). שנשאל מדוע לא לקח זאת בחשבון, השיב, היא דיברה איתי אני חשבתי שהיא נשarra במקום או שזה טיפה שטלה והוסיפה: "בכיביש אני צופה לזה, אבל זה לא כביש" (ת/2 שורות 25-26).

23. בבית המשפט בחר הנאשם להעיד ומסר גרסתו ולפיה נכנס למושב, הסchorה לא הייתה מוכנה, חזר למשאית, שוחח עם הולכת הרجل, שבקשה ממנו להזיז את המשאית. "**אמרתי בסדר, זהו, סגרתי את החלון והתחלתי לצאת, יצאתי מהשביל הזה...**" החל בנסיעת נסיפות ועד שעצר דבר בטלפון עם חקלאי ושאל אותו לגבי סחרה (עמוד 26 שורות 27-28), ובהמשך התבקש לשוב חזרה. שנשאל האם ראה לאן הלכה הולכת הרجل - פעמי אחרונה ראה אותה מצד שמאל שלו (עמוד 27 שורה 7).

24. בחקירה הנגדית מסר, ש חוזר למקום התאונה ראה אותה מצד ימין לא הבין אם פגע וכייזה קרה? (עמ' 27 שורה 17-18). שנשאל אם היו משאיות נוספות - "כן של החברה שלנו היו סמי-טריילר והוא עוד משאיות במקומם" (עמ' 28 שורה 11). שנשאל לאיזה כיוון ביקש להזיז את המשאית - "**לא אמרה שום כיוון**". ואומרת עם גרסתו בת/2 שבקשה שיתקדם קדימה. והשיב אפילו אם רציתי להזיז

אחרה לא היה מצליח כי הייתה שם עגלה (עמוד 29 שורה 6-5). שನשאל האם ראה לאן הלכה הולכת الرجل - פעם אחרונה ראה אותה מצד שמאל שלו (עמוד 27 שורה 7). הוא מודיע לשטח המת במשאית מקדימה (עמ' 30 ש' 1), ולטענתו אדם רגיל מבקש וצריך לזרז מהמשאית (עמ' 30 ש' 11), ובשילוב העמיד המשאית כמעט באותו מקום.

דין ומסקנות - קשר סיבתי:

25. כאמור בכפירה, הבהיר הנאשם פגעה בהולכת الرجل, והכחיש כי כתוצאה מהתאונה נגרמו למעטפת חבלות של ממש.

26. בפני בית המשפט ראה חפץיה רבת משמעות, שהוגשה באמצעות עת/4 ללא התנגדות ההגנה, ת/9 סרטון מצלמת האבטחה, על פי סרטון זה נראית החנית המשאית האמורה, בצדקה בה היא חוסמת את הכניסה למעבר, הנאשם נצפה בברור שהוא יורד ממנה, אין ספק שהוא הנאשם והוא המשאית שכן הנאשם בעצמו מאשר זאת כאמור בת/1, ש' 23. לאחר זמן קצר רואים בסרטון את הנפגעת ליד דלת הנהג של המשאית, ממש פונה שמאליה ומיד נעלמת לפניה חזית המשאית ותוך פרק זמן של 2 שניות במשאית החלת בתנועה קדימה, ממש במקום בו הנפגעת נצפתה קודם, משצפה הנאשם בקטוע זה בסרטון אישר כי הוא רואה את המשאית שלו נסעת קדימה (ת/1 ש' 2). הוא זיהה בברור כי מדובר במשאית שונה, אישר שבאותה מופיע בסרטון יצא מהמשאית, וטען מפורשות כי בזמן המקרה לא זיהה משאית אחרת של החברה במושב אוחיטוב (ת/1 ש' 11).

27. יתרה מזו בסרטון ת/9 נראה בברור אדם היוצא מיד לאחר האירוע לכיוון המקום אותו עזבה המשאית, עת/3 מר מוחני מסר שהוא נצפה בתמונה, ואצין כי מיד לאחר מכן הגיעו אנשים נוספים נספים ע"פ הסרטון. אצין כי טענת הגעתו של עת/3 שניות בודדות לאחר אירוע הדרישת והבחנתו הנפגעת שרוועה על הכבש במשאית המתפרקת, שאין ספק בעיני שהיא משאית הנאשם, מקבלת משנה תוקף ואמינות מצפיה בת/9.

28. אצין מפורשות שב"כ הנאשם הסכים להגשת חקירת הנפגעת ללא חקירתה ורק התקבל המסר על ידי בית המשפט, כשהוא ספק שעדות הנפגעת כפי שסקורתי בס' 6 כאמור לעיל, מקבלת אישור הן מגורסת הנאשם, אשר מאשר כי אישה נגשה אליו, שוחרה עמו ובקשה שיוציא את המשאית, לטענותו ענה לה שהוא יוצא (ת' 1 עמ' 2), או בסדר (עמ' 26 לפרטוקול הדיון) ואחר נסע קדימה. הנפגעת מסרה כי לאחר השיחה כשהיא זוכרת האם הספיקה להתרחק כפי שתכננה, שהוא פגע בה, והוא לא יודעתizia חלק של המשאית זה היה, אך בין השיחה עם הנהג לבין התאונה **"היה בינו לבין"** והדבר מקבל חיזוק, הדגשה ומעל לכל **אישור שכזופים בת/9.**

29. אצין כי מסקירת הראיות כאמור לעיל, אין לבית המשפט כל ספק שהוא שהיתה זו משאיתו של הנאשם אשר פגעה בנפגעת.

30. אצין כי דוחה אני כל טענות ב"כ הנאשם בנושא, כפי שהעלתה במהלך הדיונים בסיקומים.

31. אצין כי אני מקבל טענות לעניין אי ציון ודרך הפגיעה של המשאית בנפגעת, בוחן המשטרת, בוחן מגננון התאונה ציון מפורשות כי עקב הזוזת המשאית ומהירותה הנמוכה לא נמצא נקבע בברור מהגרם הפגיעה והדבר מתקבל עלי. גם מדודת הנפגעת עצמה הרי אין לדעתizia חלק של המשאית פגע בה.

32. איני מקבל את טענת ב"כ הנאשם כי אם הולכת الرجل הלכה זקופה, לא יכולה להיפגע ברגליה, שהרי איני יודע בדיקות כיצד עמדה או שכבה או ישבה הולכת الرجل בזמן שנפגעה, האם נדחפה קודם, האם

معدה, האם הסתובבה תוך כדי פגעה, ולא מידע זה לא ניתן ללמידה דבר על מגנון הפגיעה ומקובלת עלי תשובה עת/1 בנושא.

33. אצין כי מקובלת עלי גרסת עת/3, וכן כפי שנראה בסתורן ת/9, שלא הייתה כל משאית נוספת נספת בכביש בזמן הפגיעה בהולכת الرجل ולאור עדויות אלו בוחר אני שלא לקבל את דבריו של עת/1 שיתכן שרכב אחר פגע בפגיעה, אצין שתשובה זו אינה בהמשך ליתר תשובותיו זהירות של העד שאף הסביר קודם לכן שיש הבדל בין איסוף מצאים אובייקטיבים, לבין מכלול הראיות בתיק שכלל גם את דוח הכספייה (בת/9). וגם הנפגעת עצמה בחיקرتה לא קושرت כל משאית נוספת לאירוע כלל.

34. גם כיוון הליכת הנפגעת אינה כפי שטוען לו ב"כ הנאשם בסיכוןו שהרי היא טענה "לא זכרת אם הספקתי להתרחק בעצם מהഷאית לכיוון הבית שלו, אך זה מה שתכננתי לעשות בהתאם משה פגע בי" (ת/1), והדבר מדבר بعد עצמו, ולא כל שכן לאחר צפיה בסתורן ת/9.

35. לאור האמור גם הטענה כי לא הוכח שכתוואה מהתאונת נגרמו ל眉头ת חבלות של ממש, נדחתת על ידי ואפנה לעדות עת/3 והמצב בו מצא את הנפגעת, לאחר התרחיקות המשאית, וכן דוח מד"א והמסמכים הרפואיים שמיעדים על חומרת מצבה בהגיעו לבית החולים ולטיפול בה בעקבות פגיעה הריסוק ברגליים וראה ת/15 ות/20.

36. לקרأت סיכון הקשר הסיבתי אצין מפורשות כי טיעוני הסגנור אין בהם כדי להעלות ספק כלשהו שמא הנפגעת לא נפגעה מהഷאית, במצב דברים זה אין כל אפשרות סבירה מלבד האפשרות הייחידה כי בעת שחידש הנאשם את נסיעתו במשאית פגע בהולכת الرجل בעת שזו עברה לפניו.

37. בעניין זה יפים דבריו של פרופ' א. הרנון בספרו דין ראיות חלק ראשון, תש"ל בעמ' 213-214, עת התיחס למידה ההוכחה הדורשה בפליליים:

"גם המידה הנדרשת במשפט פלילי אינה חיבת להגיא עד כדי הוכחה מלאה וב吐חה במאת האחוזים. אם דבר זהה בכלל אפשרי על התובע לשכנע מעבר לכל ספק סביר אך לא מעבר לכל ספק שהוא, אף אם רחוק הוא ביותר ובבלתי מתאפשר על הדעת. אם הוכח, למשל שהנאטם ירה את היריות אשר יכולו לגרום למות הקרבן, אין על השופט להפליג למרחקים ולשער שמא מת הקרבן משbez לב, שנייה לפני שהצדורים פילחו את ליבו, או **שמא איש אחר, בלתי ידוע, יריה בקרובן את היריות הקטלניות**".

בהתגובה בקלות ראש:

38. כפיduto של ב"כ הנאשם לא הייתה רק בקשר הסיבתי, והוא כפר גם ברשנותו וגם בקלות ראש.

39. לטעמי ק"ימת במרקלה זה חובת זירות מושגית וكونקרטיבית. "אין חולק כי בהיבט הכללי חב נהג חובת זירות כלפי המשתמשים האחרים בדרך ובכללם הולי רגלי רجل אשר נמצא בתחום הסיכון של נהיגתו" (ראה ד"נ 22/83 מ"י נ'urdha). אין גם חולק כי ק"ימת במרקלה זה אף חובת זירות קונקרטיבית שכן מדובר בהולכת רגלי אשר שוחחה עם נהג המשאית, הנאשם והוא ראה אותה ליד חלונו, ועל כן בנסיבות אלו יכול לצריך היה הנאשם לצפות את נוכחותה של הנפגעת. ולענין התרשלות, הרי הדבר יבדק על פי השאלה האם הנאשם "את החובה לנ��וט אמצעי זירות סבירים וכמי שסתה מסטנדרט התנהגות סביר".

40. ע"פ סטורן האבטחה ת/9, על פי האמור בחקירת הנפגעת וע"פ דבריו הנאשם עצמו, הרי לאחר השיחה עם הולכת الرجل, סגר את החלוןomid התחיל בנסעה, הנאשם ציין כי לא ראה לאן הלכה הנפגעת, לא בצד שמאל ולא בצד ימין ולכן התחיל לנסוע קדימה. תמורה ביותר שהנאטם מצין כי שם לב כי האישה ששוחח עמה נעלמה לו וזהת כאשר הוא יודע שיש לו שטח מז שאמו יכול לצפות

בנעשה בו מקדימה, והוא נושא קדימה מבלתי לבחון שטח מת זה (וראה ס' 21 לעיל).
41. בחקירתו ת/1 דף 3 שורה 8-10 "אני יודע שבמshaite יש שטח מת ואני מודע לכך. אני לא יכול לוודא לגבי כל הולך רgel שהולך ליד המשאית" אחזoor ואצין שוב שהנאשם ידע שהולכת הרgel נמצאת בקרבת המשאית שחרי שוחחה עמו. בנוסף טען הנאשם "לא חשובתי שאדם אחריו שהוא ביקש שאוזן קדימה יעבור בחזית האוטו" (ת/1-שרה 21). ששאל אלודיע לא לך זאת בחשבונן "ככבי אני צופה לזה, אבל זה לא כבש" (ת/1-שרה 26), אולם איינו מקבל תשובה זו שכן הנאשם עצמו טען כי הולכת הרgel עמדה בככיב (ראה ת/2 עמ' 2 שי' 12) והדבר מדובר بعد עצמו.

42. יתרה מזו כאשר תיאר הנאשם את מהלך שיחתו עם הולכת הרgel דרך החלון בת/2, הרי טען כי היא הייתה נמוכת קומה ולכן צריך היה להתקדם עם גופו והראש לחלון על מנת לשוחח עמה, אז בירור שנาง סביר יחשוד כי יכולה להעלם בשטח המת שלפני המשאית, כפי שאכן היה, ולבדוק זאת (ראה ס' 21 לעיל).

43. הנאשם עצמו ניסה להטיל אשמה בהולכת הרgel, בחקירה במשטרת בתאריך 13.05.2010 כטעון שהולכת הרgel אמרה לו لأن להסיע את הרכב (ת/2 שורה 21):

"לא חשובתי שאדם אחריו שהוא ביקש שאוזן קדימה יעבור בחזית האוטו"

אולם בעדותו בבית המשפט בתאריך 14.03.2006 השיב (עמוד 29 שורה 5-6):

"לא אמרה שום Ciouן."

שנשאל שוב אם הולכת הרgel אמרה לו لأن להסיע את המשאית השיב: (עמוד 29 שורה 11). ענה בפשטות **"לא."**

44. לשאלת האם "נהג סביר" או "נהג מן היישוב" צריך היה לצפות את נוכחות הולכת הרgel במקום ואת אפשרות הפגיעה בה, אין ספק שהתשובה חיובית, ולשאלה האם נקט הנאשם בכל אמצעי הזרירות הדראושים למניעת הסכנה? לטעמי התשובה שלילית לחלווטין.

45. כבר נפסק בד"ג 22/83 מדינת ישראל נ' חדירה שעיל נהג לדעת כי תמונה מצב אותה קולט ברגע כלשהו, לעולם אינה יציבה וקופאת על שמריה, שכן בתנועה חלים שינויים תמידים ועל נהג לחתדו לכך כי מה שנראה נגד עיניו ברגע מסוים אינו אלא מצב חולף".

46. במרקלה מקביל, העוסק אומנם בפגיעה באדם שירד מרכב, ת"ד 04/2007, מ"י נ' זועבי חוסין קבע כבוד השופט סאג'ן:

"מבנה הרכב מחייב במקרה זה נהג משאית לנוקוט רמת זהירות וסטנדרט זהירות שונה מנווג רכב רגיל שכן נהג רכב רגיל יכול להבחן בכל מצב באדם שיורד מרכבו ולבחון אם אותו אדם מתכוון לחצות אם לאו, וזאת לאור שدة הראיה הנთון נהג רכב רגיל מה שאינו נכון במקרה של נהג משאית. נהג משאית אינו יכול להבחן אם אותו אדם מתכוון לחצות לפניו אם לאו ובשל כך היה עליו להמתין עד ליצירת קשר עין עם אותו אדם שירד מרכבו ולהיווכח כי אותו אדם כבר חצה בין אם לפניו ובין אם מאחוריו או לבדוק אם אותו אדם מתכוון להמתין ולחצות לאחריו על פניו".

לטעמי הדברים יפים גם לעניינו, מקרה בו שוחח הנאשם עם הנפגעת שניית טרם התאוננה.
47. במקרה בו עסקין בחור הנאשם, להטייע קדימה את רכבו למרות שידע שיש הולכת רgel בקרבתו, כאשר חלה עליו החובה לנוקוט בכל אמצעי זהירות הדראושים. בשל רשלנותו של הנאשם אשר נהג במשאית בקלות ראש וחוסר זהירות, לא היה עיר לתנועת עוברי הדרכ. כל אשר היה דרוש מהנאשם

על מנת למנוע תאונה זו הינו פעולה אחת ויחידה והוא יצרת קשר עין עם הולכת الرجل ולודוא כי אינה בקרבת המשאית. פעולה זו היה בה כדי למנוע את הפגעה בהולכת الرجل. פעולה זו אינה אמצעי זהירות שאין הנאשם יכול לעמוד בו ולעומת זאת היה בה כדי למנוע פגעה בהולכת الرجل. תחת זאת, בחר הנאשם לחדש את נסיעתו על אף שלא ראה כלל את הולכת الرجل לאחר שחוcharה עמו וכל זאת כשהוא יודע כי היא נמצאת בקרבת המשאית, וכשהוא יודע כי לפני קיימם שטח מט.

הדבר דומה למי שמשיע רכיבו קדימה כאשר עיניו עצומות.

48. זאת ועוד, לא ברור מדוע בחר הנאשם לחדש את נסיעתו "בעיניים עצומות" מבלתי שיראה את הולכת الرجل ולא למשל בחר באפשרות, לבקש לעבור טרם ימשיך בנסיעתו או לבקש להמתין במקומו עד שהמשאית תחלוף על פניה. לא ברור לי אף מדוע לא התرومם הנאשם ממושב הנהג והבית לפנים כדי לשפר יותר את שدة הראייה. התנהגות זו נדרשת במקרה בו עסוקין.

השפט אפשרות רשלנות תורמת:

49. נושא אחרון שאותיחס אליו בקצרה הינה השפעת אפשרות רשלנות תורמת מצד הנפגעת על האישום, אומר בקצרה כי כל רשלנות שהיתה מצידה אם הייתה, ולא קבועתי זאת. אין בה כדי לנתק את הקשר הסיבתי המשפטי שבין התנהגותו של הנאשם לבין התאונה. בע"פ 8827/01 שטריזנט נ' מ"י, התייחס השופט חסין לשאלת הקשר הסיבתי המשפטי וקבע שם בעמ' 518:

"התנהגות הנפגע - לרבות התאבדות - וכמותה התערבותו של גורם שלישי במערכת, גם זו גם זו אין שללות, באשר hon, קשר סיבתי - משפטו בין מעשה או מחдал של הפוגע לבין תוכאה פוגעת, והוא - שעה שהפוגע כadam מן היישוב יכול היה - נורמטיבית - לצפות מראש את שאירע בפועל... השאלה היא - לעולם - שאלת הצפויות הראייה, וביתר דיוק: קביעה גדריה של חובת הצפויות הראייה.

הסדר החברתי ושיטת המשפט מניחים כי השכל הישר ידריך נהגים בניגותם, לצפיה אמיתית צפואה סכנה לעוברי דרך, וכך, משייעמדו על קיומה של סכנה ינקטו נהגים אמצעי זהירות מוגברים במקום שתנאי הדרך מחייבים כיvr יעשו".

התנהגות הנפגעת כאן, אינה אירוע שמחוץ לגדריה של הצפיה הסבירה, הנאשם היה אמור לצפות לאפשרות זו, ואין בה כדי להביא לניטוק קשר סיבתי ועל כן, סיכון של עניין, הוכח בפני אף הקשר הסיבתי המשפטי.

50. לקרה סיכון אצין שוב, שבית המשפט צפה בסרטון מצילמת האבטחה ת/9 באם היה צל של צלן של ספק באם הנאשם היה מעורב בתאונה, סרטון מצילמת האבטחה יחד עם יתר הראיות אותן הציגה המאשימה ואשר מקבל אני אותן כאמינות מסיר כל ספק שכזה. ולטעמי גם הנאשם בגרסאותו שנמסרו במשטרה, ובבית המשפט קשור עצמו לאירוע התאונה והפגיעה בנסיבות. למען הסר ספק אצין כי אני דוחה את טענות ב"כ הנאשם שלא היה מעורב בתאונה, מכיוון שאין כל בסיס לטענה זו.

51. לאור כל הנאמר לעיל הרוני קובע כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את העברות שייחסו לנאים ומרשיע אני את הנאשם בכל העברות המיחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ז איר תשע"ד, 15 Mai 2014, במעמד
הצדדים.

